

en LTCM, technologiezeepbel van 2000).

Telkens opnieuw grepen de beleidsmakers naar dezelfde recepten die de ellende veroorzaakt hadden. Dit is ook nu weer het geval. Over het terugbetalen van de schulden wordt met geen woord gerept. De enige zorg bestaat erin om de schuldenberg voort te rollen door deze steeds te herfinancieren. Cruciaal hierbij is dat de rente laag moet blijven. Dit kan door de centrale banken en gelieerde instellingen zelf de verse schulden te laten opkopen die de overheid aangaat. Dit is meteen de verklaring voor het feit dat de lange rente zich al meer dan 25 jaar in een dalende trend bevindt.

HET ONVERMIJDELIJKE SCENARIO

Ondanks de verdrievoudiging van de goudprijs in het voorbije decennium is het gele metaal nog altijd belachelijk goedkoop als we de goudhoeveelheid van de centrale banken afzetten tegen de schuldpositie van hun overheden. Voorzichtige berekeningen leren dat het dekken van alleen al de overheidsschuld door de officiële goudreserves een goudprijs zou vergen die dertig tot veertig keer hoger is dan nu.

Waarom is goud dan nog zo goedkoop, kan men zich terecht afvragen. Een eerste reden is dat er officieel geen link meer is tussen de dollar (en indirect dus de andere munten) en het goud. In werkelijkheid is er natuurlijk wel een link, want hoe valt anders

te verklaren dat centrale banken wereldwijd nog steeds de grootste bezitters van goud zijn en er alles aan doen om de hoeveelheid fysiek goud in bezit te verhogen. De echte reden van deze goudreserverijkdom kan niet openlijk worden gecommuniceerd, want daarmee zou impliciet worden toegegeven dat het huidige systeem gedoemd is te mislukken.

Een andere reden, die volgt uit de vorige, is dat de goudprijs al decennialang gemanipuleerd wordt. Dit is geen schimmige complottheorie, want iedereen die de goudmarkt van dichtbij volgt is al jaren op de hoogte van deze manipulatie waarvan al verschillende 'smoking gun'-bewijzen werden geleverd. Het mechanisme achter deze manipulatie is erg eenvoudig en heeft alles te maken met het feit dat de fysieke goudmarkt (goudmetaal) volledig overschaduwd wordt door de papieren goudmarkt (termijncontracten). Er zijn ruim honderd keer zoveel termijncontracten met goud als onderliggende waarde als dat er fysiek goud beschikbaar is. Via deze papieren handel op grondstoffenbeurzen als de Amerikaanse Comex is het dus een koud kunstje om de goudprijs te manipuleren.

Nu na de Federal Reserve ook de Europese

Goudprijs als bewijs van wantrouwen (\$/tr.oz.)

Centrale Bank voluit voor het pad van kwantitatieve versoepeling heeft gekozen, is de geest uit de fles. Om de schuldenberg te kunnen blijven 'beheersen' is er bovendien ook geen weg meer terug. Wat we nu en de komende periode aanschouwen, zijn competitieve devaluaties van de verschillende grote muntblokken tegenover elkaar én tegenover een reël actief als goud dat onder alle omstandigheden waarde vast is.

Steeds meer investeerders, zowel privaat als institutioneel, hebben het 'gele licht' gezien en hebben goud als ultieme bescherming ontdekt. Wie fysiek goud koopt, haalt geld uit het dolgedraaide financiële systeem en stelt dus een daad van wantrouwen tegenover de monetaire overheden. Los van factoren die tijdelijke schommelingen in de prijs van (papieren) goud kunnen veroorzaken, is de ontwikkeling naar een (veel) hogere goudprijs op termijn een natuurlijk proces dat door niets of niemand meer kan worden tegengehouden. Omdat goud al meer dan zesduizend jaar de rol van 'reserve currency' bij uitstek vervult en er nu eenmaal geen alternatieven zijn. ■